

IPA-Oost Nederland

INTERNATIONAL
POLICE
ASSOCIATION

IPA
de grootste
politievereniging
van de wereld

**Succesvolle inzet bij demonstraties
Extinction Rebellion**

65 jarig jubileum
IPA-district Nijmegen e.o.

**Verslag Algemene
Ledenvergadering**

Inhoudsopgave

Activiteitenagenda Oostelijke IPA-districten	4
Lidwoorden van de IPA.....	7
Ledenvoordeel IPA-leden.....	8
Klaverjassen en rummikub.....	9
Alpe d'Huzes.....	9
Doxing	9
65 jarig jubileum IPA-district Nijmegen e.o.....	10
Verslag Algemene Ledenvergadering.....	10
Zijn laatste vlucht.....	11

Rubriek Berichten uit opsporingsland.

- Mede dankzij tips: overvaller snel achter tralies 13
- Succesvolle inzet bij demonstraties Extinction Rebellion..15
- Digitale meldkamer noodzakelijk en effectief 16
- Toename geweldsaanwendingen door politie 17
- Geëmigreerd en hoe is het nu met Max Walg 19
- Hoe werk en hobby te combineren zijn 20

Rubriek Politieverhalen

- Naar de opvang 21
- Noorse loodgieters.....23
- Robin Hood; gek of niet?.....24
- You can run but you can't hide 25

Rubriek Terugblik activiteiten

- Lezing Verkeers Ongevallen Analyse (VOA).....27
- Bezoek Kadastermuseum Arnhem 29
- Bezoek aan schoenfabriek 31
- Fietstocht rond Vorden 32
- Rondleiding in Hanzestand Kampen 33
- Jeu de Boules 34
- Kleiduiven schieten 34

IPA magazine

Oost Nederland

Gezamenlijke uitgave van de IPA-districten Arnhem e.o.,
Nijmegen e.o.,

BESTUREN

District Arnhem e.o.

Arno Jansen, voorzitter, webredacteur, privacy officer
Bert ter Haar, secretaris, ledenwerving

Fred Holtes, penningmeester

Bert Veldink, 2e voorzitter, contactsecretaris

Marjo Koehorst, evenementencoördinator

Rien de Leeuw, sportcommissie

Hans Buitelaar, ledenwerving

Annelies Holtes-Nijemanting, coördinator clubhuis

E: arnhem@ipa-nederland.nl

District Nijmegen e.o.

Brugt Peper, wvd voorzitter, ledensecretaris

Jaap Heerschop, wvd secretaris

Jan Nijburg, penningmeester

E: nijmegen@ipa-nederland.nl

District Oost-Nederland

Jan Willem Brummelkamp, voorzitter

René Joppe, secretaris

Adri van Amelsvoort, penningmeester/ledensecretaris

Aart van Dijk, 2e voorzitter

Joke Overes, 2e secretaris

E: oost-nederland@ipa-nederland.nl

District Twente

Theo Reinerink, voorzitter

Freek van Beesten, secretaris

Hans Olthof, penningmeester/ledensecretaris

Ziad Amro, 2e voorzitter

E: twente@ipa-nederland.nl

REDACTIE

Redactie district Arnhem e.o.

Bert Veldink

E: red-arnhem@ipa-nederland.nl

Redactie district Nijmegen e.o.

Brugt Peter

E: vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Redactie district Oost-Nederland

Aart van Dijk

Jan Willem Brummelkamp

E: oost-nederland@ipa-nederland.nl

Redactie district Twente

Freek van Beesten

E: twente@ipa-nederland.nl

Eindredactie

Adri van Amelsvoort

T: 06 - 11 75 06 26

E: pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl

IPA OOST-NEDERLAND

2e JAARGANG, Nummer 2 - 2024

Verschijnt 3x per jaar

Uitgever

MG Media, Postbus32 - 5550 AA Valkenswaard

T: 040 - 711 38 77 | info@mgmedia.nl

Vormgeving

VDS Crossmedia

Coverfoto

Koninklijke Marechaussee.

Copyright

Alles wat is gepubliceerd in deze uitgave, inclusief de advertenties, is beschermd door copyright. Het is derden uitdrukkelijk verboden om zonder toestemming van de uitgever enig materiaal elders op welke wijze dan ook te gebruiken. Advertisenties onder verantwoordelijkheid van de uitgever. Aan publicaties in ons IPA magazine kunnen geen rechten worden ontleend

Activiteitenagenda Oostelijke IPA-districten 2024 - 2025

Hieronder zie je de activiteitenagenda van de vier oostelijke districten. Je kunt aan al die activiteiten meedoen. Nader informatie over elke activiteit wordt ongeveer drie à vier weken voor de betreffende datum per e-mail aan je gezonden. Ontvang je deze e-mails niet, dan is er geen of een onjuist e-mailadres van je bekend. Geef in dat geval je juiste e-mail door aan ledenadministratie@ipa-nederland.nl.

Datum	Activiteit Aanmelden via
26 oktober	Bezoek Vliegbasismuseum in Deelen Arnhem e.o. marjokoehorst@hotmail.com
30 oktober	Schieten in Spork (bij Dinxperlo) Verbindungsstelle Borken pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl
3 november	Herfstwandeling Oost-Nederland oost-nederland@ipa-nederland.nl
3 november	Jaarlijkse maaltijd Oost-Nederland oost-nederland@ipa-nederland.nl
16 november	Bingo in Enschede Twente twente@ipa-nederland.nl
17 november	65-jarig jubileum IPA-Nijmegen e.o. in Puiflijk Nijmegen e.o. nijmegen@ipa-nederland.nl
21 november	Bezoek aan paleis het Loo in Apeldoorn Arnhem e.o. marjokoehorst@hotmail.com

Datum	Activiteit Aanmelden via
14 december	Bezoek Kerstmarkt Twente twente@ipa-nederland.nl
5 januari	Nieuwjaarsreceptie in Velp Arnhem e.o. marjokoehorst@hotmail.com
5 januari	Nieuwjaarsreceptie in Puifluik Nijmegen e.o. evenementen-nijmegen@ipa-nederland.nl
11 januari	Nieuwjaarsreceptie in Voorst Oost-Nederland pm-oost-nederland@ipa-nederland.nl
11 januari	Nieuwjaarsreceptie In Enschede Twente twente@ipa-nederland.nl
21 februari	65-jarig jubileum IPA-Arnhem e.o. Arnhem e.o. marjokoehorst@hotmail.com e.o.
16 maart	Stadswandeling Arnhem Arnhem e.o. marjokoehorst@hotmail.com

IPA NEDERLAND

International Police Association

Meld je aan
bij de grootste
politievereniging
ter wereld!

Opleidingen, trainingen en
uitwisselingen met collega's
van over de hele wereld!

www.ipa-nederland.nl

Lid worden van de IPA

Wil je lid worden van onze vereniging, dan kun je dit het beste doen door je in te schrijven via www.ipa-nederland.nl/inschrijfformulier. De contributie is € 32.50 per jaar. Je krijgt een legitimatiebewijs en een autovignet dat je op de voorruit van je auto of camper kunt plakken.

Het lidmaatschap loopt automatisch door tot het einde van het volgende verenigingsjaar. De opzegtermijn is één maand. Het moet schriftelijk gebeuren en kan via een e-mailbericht aan de (leden)secretaris van je district of aan ledenadministratie@ipa-nederland.nl.

De Statuten, het Huishoudelijk Reglement en het Privacy Reglement vind je op www.ipa-nederland.nl in het menu 'lid worden'. Voor vragen over de privacy kun je een bericht sturen aan privacy@ipa-nederland.nl.

Wil je een presentatie laten verzorgen op je werkplek, opleiding, bespreking, teambuilding enzovoort, neem dan contact op met ledenwerving@ipa-nederland.nl. ■

Politie

Koninklijke
Marechaussee

Douane

Handhaving
& toezicht

NVWA

FIOD

Ledenvoordeel IPA-leden

1. Twente actief

Twente zien op ludieke wijze zien vanuit Beuningen (bij Denekamp) met solex, tuktuk, e-chopper en vele andere voertuigen. IPA-leden ontvangen 20% korting. Reserveer via www.actieftwente.nl.

2. Fletcher hotels

IPA-leden hebben 10% korting op de ruim honderd Fletcher accommodaties in Nederland. De korting bestaat uit twee delen, namelijk 5% directe korting en 5% voor het registreren als 'Fletcher Friend' op hun website. De kortingscode is: ipanederland en bij aanmelden moet je een kopie van je IPA-legitimatiebewijs meezenden. De korting geldt niet op christelijke feestdagen.

3. IPA-kasteel Gimborn

Gratis deelname aan diverse cursussen en workshops.
Zie www.ibz-gimborn.de

4. Casa Bela Vida

Een nieuw appartement in de Algarve,

Portugal. IPA-leden krijgen 15% korting op de huurprijs.

Zie www.casabelavida.com

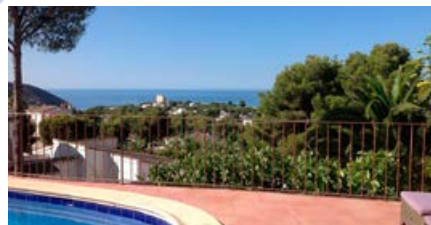
5. Hotel Wyllandrie

Prachtige hotel in Ootmarsum. IPA-leden krijgen 15% korting op de kamerprijs. Zie www.wyllandrie.com

6. B&B Mossems

Een schitterend B&B in Denekamp. IPA-leden krijgen 15% korting op het verblijf. Zie www.mossems.nl

7. Casa Jenny

Prachtige luxe villa van een Nederlands IPA-lid aan de Costa Calida, IPA-leden ontvangen korting op de huur. Google op casa jenny in Moraira

8. Camping Ęrve Wolkotte

Op deze camping in Denekamp heb je per nacht 15% korting, alle seizoenen.
Zie www.ervewolkotte.nl

9. Camperpark Turfstee

Dit camperpark in Blijham (Groningen) is van gepensioneerd collega André Meijer. Het tarief voor IPA-leden is € 11,50 per nacht excl. toeristenbelasting.

Zie www.turfstee.nl

10. Hotel Mennorode

Dit hotel in Elspeet is prachtig gelegen midden in de bossen van de Veluwe. IPA-leden krijgen 15% korting op een overnachting met ontbijt. Niet geldig in combinatie met andere kortingen en niet geldig op feestdagen.
Zie www.mennorode.nl

11. Vakantiehuis Ardèche

Dit vakantiehuis voor vijf personen in het plaatsje Lafarre is van IPA-lid Wim Olieman. Huurprijs vanaf € 375,- per week. IPA-leden hebben 10% korting. Er is ook een plek voor een camper, caravan of tent. Zie www.lagrandonfont.com.

12. Verder zijn er wereldwijd IPA-huizen c.q. hotels te huur.

Zie www.ipa-international.org/IPA-Houses

Alpe d'HuZes

Twee teams van de Marechaussee namen 6 juni deel aan de Alpe d'HuZes. Bij dit sportieve evenement zamelen

deelnemers geld in voor onderzoek naar kanker en naar verbetering van de kwaliteit van leven van mensen met kanker. Dit jaar is er maar liefst 42.970 euro opgehaald.

De deelnemers starten beneden aan de berg in Bourg d'Oisans en eindigen boven op de Alpe d'Huez (1.860 meter). Hierbij leggen ze fietsend, hardlopend of wandelend een afstand af van ruim

14,5 kilometer met 21 haarspeldbochten. Het hoogteverschil tussen start en finish is 1100 meter.

Doneren

Wil jij doneren? Voor meer informatie of een donatie kijk dan op www.teamkmar.nl en/of www.opgevenisgeenoptie.nl ■

Doxing

Bron : www.rijksoverheid.nl

Gegevens van een ander delen met de bedoeling om iemand te intimideren, oftewel Doxing, is sinds dit jaar strafbaar. Mensen die er slachtoffer van zijn kunnen er aangifte van doen.

Van doxing is sprake wanneer een kwaadwillende iemands persoonsgegevens deelt met de bedoeling een ander vrees aan te jagen, ernstige overlast aan te doen of ernstig in de beroepsuitoefening te hinderen. Het heeft een grote impact op mensen die op deze manier worden belaagd.

Het tast het veiligheidsgevoel aan van slachtoffers en kan sterk ontregelen de effecten hebben op hun privésituatie. Ook vrezen ze voor hun veiligheid en die van hun naasten.

Doxing is strafbaar als er sprake is van opzet. Het online publiceren van foto's of filmfragmenten van bijvoorbeeld hulpverleners is op zichzelf niet strafbaar. "De bedoeling van de dader moet gekoppeld zijn aan de elementen van vrees, ernstige overlast of ernstige hinder van de beroepsuitoefening," zegt projectleider Jelle van Heerikhuizen. "Het strafbaar stellen, is niet de oplossing voor het probleem, maar het stelt ons wel in staat om er tegen op te treden en normstellend een duidelijk signaal af te geven; dit wordt nooit geaccepteerd!"

Iedereen kan slachtoffer worden van doxing. Denk bijvoorbeeld aan het delen van een woonadres van een politicus of het verspreiden van persoonsgegevens in wraakporno-groepen op internet. Ook gebeurt het dat op sociale Platformen beeldmateriaal van politiemensen wordt gedeeld, met de oproep hen lastig te vallen. "Doxingsituaties verschillen in omvang en verlopen soms bijzonder grillig", zegt Jelle. "Het bepalen van de juiste aanpak verschilt sterk per doelgroep. Is er sprake van soevereinen, het extreemlinkse of -rechtse demonstratiemilieu of is doxing een gevolg van volkswroede na een incident? Elke situatie vraagt om maatwerk en inzicht in het fenomeen." ■

Klaverjassen en rummikub

Een keer per maand op dinsdagavond is er om 19.30 uur klaverjassen en rummikub in de SIOS-kantine, Rietganssingel 117, 6883 DR Velp. Aanmelden kan via het e-mailadres marjokoehorst@hotmail.com.

De zaal is open om 19.00 uur. Deelname kost € 3,50.

Data 2024:
24 september
15 oktober
12 november
17 december

Data 2025:
21 januari
18 februari
18 maart
15 april
13 mei

Rectificatie

In het vorige IPA-blad is ons ere-lid Jan Levers abusievelijk niet vermeld als een van de jubilarissen. Wij bieden onze verontschuldiging aan en feliciteren hem alsnog met zijn 50-jarig lidmaatschap van onze vereniging.

Bestuur IPA-district Twente

65 jarig jubileum IPA-district Nijmegen e.o.

Wij zijn trots om als oudste IPA-district, in de oudste stad van Nederland, ons 65-jarig jubileum samen met u te vieren, op zondag 17 november 2024 tussen 14.00 uur en 19.00 uur in Dorpshuis De Lier Koningsweg 12 Puiflijk. Voor deze feestmiddag ontvangt u als lid nog een uitnodiging. Kom je ook? Laat het even weten en meld je aan per e-mail: nijmegen@ipa-nederland.nl. We gaan er weer een gezellige middag van maken.

17 februari 1959

Voor het district Nijmegen begon het allemaal in de herfst van het jaar 1958, op een zondagmiddag in hotel Hamer in Berg en Dal. Een zevental politiemensen kwam des-

tijds bijeen om te praten over een mogelijke oprichting van een afdeling binnen de Nederlandse sectie van de International Police Association. Het waren Toon Bloemen en Theo Leenders die het voortouw namen. Later schoof ook nog Lothar

Simons van de Wasserschutzpolizei uit Emmerich aan. Lothar is na de oprichting nog enkele jaren lid van ons district geweest. Dit leidde ertoe dat op 17 februari 1959 de afdeling Nijmegen werd opgericht.

Op dit moment zijn we druk bezig een mooi 65-jarig jubileumblad te maken. Hier hebben we voortgeborduurd op het 60-jarig jubileumblad. Kortom een blad waarin we een mooi overzicht geven over 65 jaar IPA Nijmegen. Het blad zal op de feestmiddag worden uitgereikt.

Als jullie er zijn zorgen wij voor een drankje en een hapje. In verband met de catering horen we graag of je komt.

Opgeven via e-mail:
nijmegen@ipa-nederland.nl ■

Verslag Algemene Ledenvergadering

 Jan Willem Brummelkamp

Hierbij een kort verslag van de Algemene Ledenvergadering (ALV) die op vrijdag 19 april werd gehouden in de Politieacademie in Apeldoorn. Het volledige verslag vind je op de website van IPA Nederland.

Voor mij was het de eerste keer dat een ALV werd geopend met de IPA-hymne, toch wel een serieus moment. Een vast moment daarna

is dat de overleden leden van onze vereniging worden herdacht met een kort ogenblik van stilte.

Beleidslijn 2024-2025

Een belangrijk item voor onze vereniging is het uitwisselingsprogramma van jonge leden met jonge leden uit de ons omringende landen. Dit project krijgt steeds meer vorm. Er zijn al diverse districten waar dit is opgepakt. In onze vier oostelijke districten zijn we daar ook mee aan de slag.

Een goed resultaat is dat we de financiën weer op orde hebben en zelfs zwarte cijfers kunnen presenteren. Ook het aantal leden stijgt weer en met name jonge collega's melden zich als lid aan. De wervingsactiviteiten in onze regio op de Politieacademie in Apeldoorn werpen hun vruchten af.

Voor vijf leden van het landelijk bestuur (LB) zit een eerste termijn erop. Ze werden herkozen, maar met nadruk vroegen ze om zich binnen enkele jaren door jonge bestuurders te laten vervangen. Er worden stappen ondernemen om de huidige ledenpas

digitaal te maken.

Statuten en huishoudelijk reglement

Na een toelichting door Jo Rullens van IPA-district Zeeland-West Brabant over de wijzigingen in de statuten vond schriftelijke stemming plaats. De statuten werden unaniem vastgesteld. Hierna wordt het nieuwe Huishoudelijk Reglement vastgesteld. Beide documenten vind je op de website van de IPA.

Contributie

De vier oostelijke districten en het district Noord-Nederland hadden

een motie ingediend om de jaarlijkse contributie te verhogen met € 2,50 per jaar. De contributie was € 30,00 per jaar, waarbij er € 12,00 voor het district was en € 18,00 voor het landelijk- en internationaal bestuur. De voorgestelde verhouding was nu € 15,00 voor het district en € 17,50 voor het landelijk en internationaal bestuur. Bij stemming werd dit voorstel aangenomen.

De leden keken terug op een inhoudelijke en in een goede sfeer gehouden vergadering. ■

Zijn laatste vlucht

Rond 1996 schreef collega Joop Reinbergen, teamleider bij de recherche van de Regiopolitie Noord- en Oost Gelderland, het boekje Prinsemarij. Hierin vertelt hij op speelse wijze over waargebeurde grote, minder grote, trieste en minder trieste zaken. Deze keer gaat het over een opgeloste moordzaak door wroeging van de dader.

Pistool

Op 31 oktober 1986 parkeerde Boy zijn auto in een Arnhemse zijstraat en haalde bijna instinctief het pistool uit zijn binnenzak. De slede trok hij ver naar achteren en hij voelde bij het naar voren gaan van de slede dat de beweging stokte. Met de palm van zijn hand bracht hij de 'Berette' weer in fatsoen. Toen hij even later uitstapte was hij er zeker van, dat er een kogel in de kamer zat.

Herinneringen

Hoe dichter hij zijn ouderlijk huis naderde, hoe meer zijn benen begonnen te trillen. Het leek alsof iedere stap in de richting van het huis een vracht herinneringen met zich mee bracht. Zijn cowboylaarzen knerpten op het grind, toen hij door het poortje liep om aan de achterkant van het huis te komen. Het

was schemerdonker en niets of niemand bemerkte zijn aanwezigheid. Achter in het paadje stond hij leunend tegen de muur. Hoe vaak had hij niet op dezelfde plek gestaan en zich heilig voorgenomen om nooit... nooit meer naar huis terug te keren? De vele ruzies tussen zijn ouders hadden hem niet goed gedaan en toen hij vanaf zijn elfde jaar voor zijn vader koos, had hij nooit gedacht, dat hij die man nog eens zoveel zou gaan haten.

Amerika

De KLM-steward reisde veel en Boy voelde zich vaak verlaten. Zelfs als Pa weer een van zijn vriendinnen mee naar huis nam. Boy voelde, dat hij een blok aan vaders been was en toen Pa hem dan ook vertelde, dat hij enkele jaren in Amerika mocht gaan stude-

ren, zag hij daarin een bevestiging van zijn vermoeden.

Toen hij voor zijn examen op de highschool slaagde had zijn moeder zelfs vanuit Holland gereageerd, maar Pa... ho maar. Die had het te druk met allerlei andere zaken. Toen zijn moeder dan ook onbevangen vertelde dat zij de helft van alle studiekosten had betaald, was dat een slag in het gezicht van Boy. Hij had altijd gedacht dat zijn vader zich een opoffering moest getroosten om zijn zoon in Amerika te laten studeren.

Verkeerde vrienden

Terwijl de tijd tergend langzaam doortikte stapelde onsamenhangende flarden van belevenissen zich in razend tempo op. Waarom was hij in Amsterdam terecht gekomen en waarom begreep zijn vader niet dat hij zich in die wereldstad tussen zijn vrienden geborgen voelde? Slechte vrienden had pa gezegd. Man... hij wist niet eens wat vriendschap was. Als je bij die ouwe kwam om een paar duizend te lenen had hij altijd wel een smoes klaar om niets te geven. Een goed ge-

sprek met hem voeren was er niet bij. Dominant... ja dat was hij. Altijd ik... ik... en nog eens ik. De forse jongen met cowboylarzen kreeg het koud. Nee... koud had ij het eigenlijk niet, maar van spanning en emotie trilde hij als een rietje over zijn lichaam.

Thuiskomst

Hij wist dat zijn alleenwonende pa ieder moment met de auto thuis kon komen en toen enkele ogenblikken later de lichtbundels van de koplampen de oprijlaan opdraaiden was hij er zeker van dat zijn vader er aan kwam. Vanuit het paadje sloop hij naar de zijkant van de garage en vanuit die gehurkte positie kon hij alles overzien zonder zelf gezien te worden. Vanuit zijn spijkerjack pakte hij de Berette en zag tegelijkertijd dat zijn vader uitstapte. Hij hoorde hem een liedje neuriën, zonder de KLM-purser op dat moment besepte dat zijn vlucht naar de hemel op het punt stond aan te vangen. Boy haalde de trekker over, stond op en liep naar zijn slachtoffer. Direct na de knal zag hij dat zijn vader zich als het ware om zijn as draaide. Boy wist niet of hij hem geraakt had. Hij keek hem recht in het gezicht en terwijl hun blikken elkaar kruisten, hoorde hij dat zijn vader "moordenaar... help" tegen hem riep. Op dat moment hoorde

hij vanaf de straat mensen roepen en in een opwelling schoot Boy het hele magazijn van zijn pistool leeg.

De vlucht

Hij rende het paadje in en sprong over het tuinmuurtje waarbij hij het wapen van zich afgooide. Vervolgens vluchtte hij met een gestolen auto via Frankrijk naar Zwitserland, waarbij hij onderweg nog diverse malen zonder problemen door de politie werd gecontroleerd. In die periode had men in Europa namelijk flink wat last van terroristen.

Onzekerheid

Tijdens zijn vlucht besepte hij dat hij tegenover verschillende mensen de afgelopen maanden te kennen had gegeven dat hij zijn vader wilde vermoorden, dus als de politie haar werk goed zou doen dan zou zij als spoedig een spoor kunnen vinden. Verder was hij er niet zeker van dat hij zijn vader had gedood. Ja... hij had in zijn richting geschoten maar of die schoten dodelijk waren geweest wist hij niet. Hij voelde zich geweldig onzeker. Was de politie hem op het spoor? Is zijn pistool gevonden? Zal iemand hem daar gezien hebben? Zouden er voetafdrukken van hem gevonden zijn? Hij wist het niet.

Krantenbericht

Het was ook niet verwonderlijk dat Boy alles in het werk stelde om in dat verre buitenland een Nederlandse krant te bemachtigen, Het artikel over de dood van zijn vader las hij bij wijze van spreken wel honderd maal. Hij spelde eigenlijk ieder woord om alles uit de informatie te halen wat er maar uit te halen viel. Het was hem wel duidelijk dat het algemeen bekend was geworden dat de verhouding tussen hem en zijn vader 'op straat lag'

Consulaat

Boy begreep dat verder vluchten eigenlijk geen zin had. Hij nam het besluit zich bij het Nederlandse Consulaat in Geneve te melden en zijn verhaal daar te vertellen. Toen hij enkele dagane later door leden van het Gelders Recherche Bijstand Team (RBT) werd opgehaald, droeg hij een plastic zak met kleding bij zich. Kleding die hij op die bewuste avond had gedragen. Hij overhandigde zijn cowboylarzen aan de rechercheurs van het RBT om de voetsporen te kunnen laten vergelijken. Geemotioneerd en waar gemeend nam hij de volledige verantwoording van het gebeurde op zich. ■

Rubriek Berichten uit opsporingsland

Mede dankzij tips: overvaller snel achter tralies

Bron: Politie.nl - Team Opsporingscommunicatie (MW)

Nauwelijks vier weken na het uitzenden van zijn beelden op tv, konden we de overvaller oppakken die een Arnhemse vestiging van McDonald's overviel. 'Hoewel de overvaller zich heel goed had vermomd, wilden mensen graag meedenken over zijn identiteit.'

De overvaller kwam op zaterdagavond 30 december het fastfoodrestaurant binnenlopen. Over zijn hoofd droeg hij een capuchon en zijn gezicht was grotendeels afgedekt. Hij

liep recht op de counter af, waar een medewerkster stond.

Vrijwel onmiddellijk trok hij een wapen. Hij blafte de vrouw toe dat ze

hem geld moest geven. Zij deed wat hij vroeg, maar niet snel genoeg naar

zijn zin. Want het volgende moment zette hij het wapen op haar hoofd. Met de buit op zak nam de agressieveling de benen. De recherche stortte zich op de zaak. In samenwerking met Team Opsporingscommunicatie (TOC) werden eind januari beelden van de overval openbaar gemaakt in het tv-programma van Omroep Gelderland, "Plaats Delict". Daarop was onder meer te zien dat de man een bijzondere jas droeg, waarvan niet veel exemplaren op de markt waren gebracht. In februari volgde het landelijke "Opsporing Verzocht". Lokale, regionale en landelijke media besteedden aandacht aan de zaak.

Van het 'plaatselijke sufferdje' tot en met de Telegraaf. Marloes, coördinator TOC Oost-Nederland: 'Er kwamen veel tips binnen, mensen probeerden echt mee te denken. Eén van de tipgevers meende de overvaller te herkennen aan zijn jas en andere specifieke kenmerken.' Het bleek de gouden tip te zijn! Het onderzoeksteam hield op 24 februari een 22-jarige man uit Arnhem aan.

Dit succes was zeker niet het eerste dit jaar dat tot stand kwam mede dankzij tips van burgers. Marloes: 'Dit jaar staat de teller al op dertig. In driekwart van de zaken die we onder de

aandacht van het publiek brengen, komt er informatie binnen. Een derde van de zaken wordt mede dankzij de inzet van opsporingscommunicatie opgelost. Vaak via "Plaats Delict" of "Opsporing Verzocht", maar we gebruiken ook andere middelen. Zo hielpen we bij het ontwerp van flyers voor een ongeïdentificeerde overledene in Velp. Ook plaatsen we oproepen aan verdachten op social media: melden ze zich niet, dan maken we hun foto openbaar. We bekijken per zaak welk middel het meest passend en kansrijk is. We denken graag mee! ■

Succesvolle inzet bij demonstraties Extinction Rebellion

Bron: Ministerie van Defensie

Er gaat bijna geen maand voorbij of Extinction Rebellion (XR) kondigt nieuwe demonstraties aan. In maart was het raak op Maastricht Aachen Airport en op Eindhoven Airport. Maar niet alleen deze actiegroep gaat de straat op, steeds meer verschillende groeperingen uit de samenleving demonstreren. Het zijn protestacties die veel vragen van onze organisatie en dan met name van de Staf Grootschalig Bijzonder Optreden (SGB0). 'Reguliere werkzaamheden blijven liggen, want dit heeft prioriteit.'

Een SGB0 komt in actie als een reguliere eenheid een incident niet aankan, als het te groot en complex wordt qua aansturing. Zo was algemeen commandant majoor G. nauw betrokken bij de acties van XR in zowel Maastricht als Eindhoven. 'Ik had niet verwacht dat ze na vorig jaar nog een keer naar Eindhoven zouden komen, omdat ze best wel geschrokken waren van het feit dat het grootste deel militair terrein is. Eén stap op het terrein en je wordt aangehouden.' In Maastricht hadden de demonstranten het voorzien op de privéjets, in Eindhoven was de kerosine het doelwit. Beide

keren slaagden ze er niet in om hun doel te bereiken. Missie geslaagd dus voor ons. 'Ik vond het professionele optredens van de collega's. Het was heel goed voorbereid. Informatie die we binnenkregen is helemaal uitgelopen. De juiste risico's en scenario's zijn gedefinieerd en de maatregelen zijn in kaart gebracht. Ook hebben we gesprekken gevoerd met de politie, gemeente, het Openbaar Ministerie en de luchthavens.'

In Eindhoven werden uiteindelijk 31 demonstranten aangehouden die toch probeerden door een hek het

terrein op te komen. 'Eindhoven Airport heeft een omtrek van 12 kilometer, dus dat kun je niet dichtzetten', zegt de majoor. 'Ze komen voor de brandstof en wij weten waar de kerosine-plekken zijn natuurlijk. We hebben al eens de trucks een andere plaats gegeven. De demonstranten krijgen altijd keurig een plek toegewezen. Maar hun kracht zit in het ongeorganiseerd georganiseerd zijn. Het zijn intelligente mensen die weten hoe politiek en bestuur werken en ze hebben eigen advocaten.'

Noodverordening

Wat de Staf Grootschalig Bijzonder Optreden in Maastricht enorm hielp, was de noodverordening die de burgemeesters hadden afgekondigd voor het gebied rondom het vliegveld. Daardoor kon snel ingegrepen worden. 'Je bent afhankelijk van bijvoorbeeld de burgemeester. Sommigen laten meer toe', zo legt algemeen commandant majoor E. uit. 'Het gezag wil de openbare orde ge-

Politie en Marechaussee houden de demonstranten tegen bij de incheckpoortjes op Eindhoven Airport.

handhaafd hebben maar ook de demonstratie door laten gaan. Tot hoe ver laat je het dan gaan? Men begrijpt het punt dat ze willen maken, maar dat er strafbare feiten gepleegd worden, dat wil men niet meer toestaan.'

Samenwerking met de politie

Voor het in goede banen leiden van de

demonstraties trekt onze organisatie steeds vaker samen op met de politie. 'Voorheen was het: hier is het hek, dus dat is dan van de politie. Echt dat wij-zij,' aldus majoor G. 'Wij hebben nu een aantal keren samen bijstand geleverd. Ook dat de politie op ons militaire terrein mag doen wat wij doen en wij omgekeerd op het civiele terrein. Dat werkt gewoon heel erg fijn.' Dergelijke bijstand moet voor ieder op-

treden opnieuw worden goedgekeurd. Majoor E. heeft zelf veel ervaring met de procedures van de politie. Hij deed examen met alleen maar politiemensen. 'We hebben dezelfde opleiding gevolgd. Daarom zijn we bekend met elkaars procedures, we kunnen één op één uitwisselen. Bovendien hebben we hetzelfde certificaat.' ■

Zowel in de voorbereiding als tijdens de demonstraties zelf werken de politie en de Koninklijke Marechaussee nauw samen.

Digitale meldkamer noodzakelijk en effectief: 'Voelden ons niet serieus genomen'

Bron: Politie.nl - Communicatie Oost-Nederland | SV

Twee keer in drie maanden tijd slachtoffer worden van zogenaamde 'bankmedewerkers', je niet meer veilig voelen in je eigen woning en zelfs verhuizen. Het overkwam een 80-jarig slachtoffer uit Duiven. Kleindochter Maxime (gefingerde naam) doet haar verhaal: 'Als je oma zo bang ziet, dat gaat je aan het hart.'

Het is maandag 8 mei 2023 als de dame op leeftijd telefoon krijgt. Een zogenaamde medewerker van de bank wijst haar op nogal wat zaken om zich zorgen over te maken. Ze zou worden opgelicht en er was risico op een inbraak in haar woning. De bankpassen en waardevolle spullen van de vrouw zouden diezelfde dag nog worden veiliggesteld. En zo geschiedde. Op 6 augustus van hetzelfde jaar was het weer raak. Ook toen gaf de vrouw haar bankpassen en waardevolle spullen af. De totale schade loopt in de duizenden euro's.

'In tranen en bang'

Het doet veel met kleindochter Maxime en haar oma: 'Het geld kan ons gestolen worden, maar er zijn ook dierbare sieraden weg van mijn overleden moeder, de dochter van oma. Die krijg je nooit meer terug. Daarnaast was de impact op oma gigantisch. Bij de tweede keer was ze zelfs bang om een mes tussen haar ribben te krijgen. Ze gaf dus weer spullen af en werd wederom slachtoffer. Ze was in tranen, bang en heeft er nog altijd last van. Zoveel last dat we hebben besloten om haar te verhuizen. Nu woont ze dichtbij ons. Dat is fijn, maar natuur-

lijk de omgekeerde wereld. Oude bomen moet je immers niet verplanten.' Het aantal meldingen van digitale criminaliteit steeg de afgelopen jaren explosief. Reden voor de eenheid Oost-Nederland om sinds drie maanden te werken met de 'Digitale meldkamer'. Voorheen werden slachtoffers van digitale criminaliteit veelal gewezen op de mogelijkheid van online aangifte of een afspraak op het bureau. Nu geeft de meldkamer dergelijke meldingen uit aan de noodhulp onder prio 2 of prio 3.

Ruim driehonderd meldingen

In de eerste drie maanden werd er ruim driehonderd keer gereden op een melding over digitale criminaliteit. Bankhelpdeskfraude, de oplichting door zogenaamde bankmedewerkers, had het grootste aandeel (68 procent). Maxime is blij met die nieuwe werk-

wijze: 'We hebben ons niet direct serieus genomen gevoeld. Bij de eerste keer gebeurde het 's middags en was er in de avond pas politie om een aangifte op te nemen. Het is goed te zien dat agenten nu steeds vaker direct op zo'n melding gaan rijden. Dan heb je de grootste kans om daders te pakken en kun je direct onderzoek doen.'

Naast het strafrechtelijke deel, is ook de hulp voor slachtoffers van cruciaal belang, aldus de initiatiefnemers. 'We doen dit op de eerste plaats voor het slachtoffer. Als er een kans is om een verdachte te vinden, moeten we daar zeker op inzetten. Maar het eerste doel is het helpen van de aangever.

Hiermee is onze dienstverlening uitgebreid met een optie waar behoefte aan is.' Dat zegt Sander, een van de initiatiefnemers. 'Ik werkte tot voor kort op een basisteam en verbaasde mij erover dat we wel rijden op een melding diefstal van een blikje fris en een broodje, maar dat mensen die voor duizenden euro's zijn opgelicht een afspraak moeten maken of worden verwezen naar de mogelijkheid tot online aangifte.' Samen met Remko bedacht hij de Digitale Meldkamer. Een werktitel, want dit proces verloopt via de reguliere meldkamer. Beoordeeld met een 8,4

Dat het werkt, hebben de eerste drie maanden inmiddels laten zien. Op basis van gesprekken met 36 slachtoffers krijgen de collega's die op locatie komen bij dergelijke meldingen een 8,4 als beoordeling. Slachtoffers voelen zich serieus genomen en vinden het fijn dat er aandacht voor ze is.

Daarnaast zorgt de inzet geregeld voor direct effect. Denk aan heterdaadaanhoudingen, met onze hulp direct ingrijpen door bijvoorbeeld de bank en een luisterend oor voor hen die dat behoeven: veelal oudere slachtoffers (meer dan de helft van de slachtoffers was 60+).

De verwachting is dat deze nieuwe werkwijze in 2024 in meer eenheden wordt uitgerold. Mogelijk zelfs landelijk. Want dat het noodzakelijk is, blijkt uit de waardering die we krijgen van de slachtoffers. Zo ook van Maxime: 'Wat ik heel sneu vind, is dat er makkelijk over wordt gedacht: daar trap je toch niet in! Maar deze criminelen gaan zo slinks te werk, dat het allemaal lijkt te kloppen. Aandacht voor vaak kwetsbare slachtoffers is onwijs belangrijk.' ■

Toename geweldsaanwendingen door politie

Bron: www.politie.nl

De politie is in 2023 bij ruim drie miljoen incidenten ter plaatse geweest. Bij die incidenten hebben politiemedewerkers in totaal 35.542 keer geweld toegepast. Dat is vijf procent meer dan in 2022. Dit blijkt uit cijfers die de politie bijhoudt. "Als politie zijn we uitvoerder van het geweldsmonopolie, het is cruciaal dat we transparant zijn over het toepassen van geweld," zegt portefeuillehouder Frank Paauw.

Gebruikte soorten geweld

Geweld is er in verschillende vormen. Ook het boeien van een verdachte of het intrappen van een deur is een aanwending van geweld. Zware vormen zoals het gebruik van het vuurwapen of geweld waarbij een verdachte meer dan licht lichamelijk letsel oploopt, worden apart geregistreerd. Daarvan waren er in 2023 2421 registraties, een kleine daling ten opzichte van een

jaar eerder. Bij dat soort incidenten wordt altijd gekeken of een politiemedewerker professioneel gehandeld heeft of niet.

Verantwoording gebruikt geweld

Bij 343 gevallen bleek dat niet het geval te zijn geweest. "Dat is zestien procent. Daarin zien we een stijging," merkt Paauw op. "Het toont

onder meer aan dat we kritisch zijn op ons handelen. Dat is positief. De maatschappij mag verwachten dat we geweld rechtmatig en zorgvuldig toepassen. De burger mag ook verwachten dat we als politie leren van onze fouten," zegt Paauw. "Kunnen we zorgvuldiger optreden, kunnen we geweld voorkomen? Daaraan besteden we veel aandacht tijdens de opleiding en verplichte trainingen. Bijvoorbeeld dat politiemedewerkers duidelijk moeten waarschuwen voordat ze een geweldsmiddel in zetten. Dat kan verdere escalatie voorkomen. Verder hebben we de benaderingstechniek voor mogelijk gevaarlijke verdachten aangepast. Daarbij trokken in het verleden politiemedewerkers standaard hun wapen, nu maken ze daar eerst een afweging voor."

Vuurwapengebruik

Politie medewerkers gebruikten vorig

jaar 1888 keer hun vuurwapen. In de meeste gevallen (1226) ging het daarbij alleen om richten om te dreigen. Agenten hebben 162 gerichte schoten afgevuurd, in 129 situaties was sprake van het doden van een ernstig gewond dier. "Het is van belang dat politiemedewerkers geweld zorgvuldig registreren", zegt Paauw. "Dat maakt inzichtelijk welke vormen van ge-

weld worden toegepast en waar we wat kunnen leren."

Momenteel loopt er een onderzoek naar het registreren van geweld. De uitkomsten daarvan worden omgezet naar concrete leerpunten. ■

Geëmigreed en hoe is het nu met Max Walg, de swingende agent

Mijn naam is Max Walg, ik ben 72 jaar en jawel 52 jaar getrouwd met Rosalien.

Wij wonen in Orgnac-L'aven, dit is een klein dorpje in Zuid-Frankrijk midden in de bossen. Voor mijn pensioen gingen wij met vakanties vaak naar Zuid-Frankrijk daar maakten wij vrienden, één van deze vrienden was politieman Tony in de plaats Bagnols sur Cèze. Deze vriend heeft ons bewogen om na te denken om na onze pensionering in Frankrijk te gaan wonen. Na wat wikken en wegen besloten wij dat te doen. Tony heeft ons geweldig geholpen met zoeken van een huis en later bij de verbouwingen hiervan. Wij hebben nu een paleisje in een bos met een grote tuin. Het is hier erg rustig en een geweldige mooie natuur, dus ook gezonde lucht.

Maar nu mijn loopbaan bij de poli-

tie: ik begon mijn loopbaan als reservist in Nijmegen. In navolging van mijn schoonvader die ook bij de reservepolitie zat, dat was in het jaar 1972. Ik vond het zo aantrekkelijk dat ik toen naar de politieschool in Heerlen ging. Ik ben begonnen in Nijmegen en heb daar op veel verschillende afdelingen gewerkt. Onder andere bij de surveillancedienst, dus ook bij de ME. Ik was ook wijkagent in Nijmegen in de wijken Wolfskuil-Rozenbuurt. Met een Vespa brommertje en fiets was ik altijd daar op pad. Ook daar had ik het erg naar mijn zin. Na dit avontuur ben ik op de meldkamer terecht gekomen, waar ik de aansturing van mijn collega's ook erg leuk vond. Ik eindigde mijn loopbaan in Beneden-Leeuwen. Met de vierdaagse in Nijmegen had ik geweldig veel plezier in het regelen van het verkeer bij de intocht. Ik kreeg toen de naam van de swingende agent.

Rosalien heeft ook bij de politie gewerkt. In 1983 begon zij bij de telefooncentrale op het Mariënborg, na de reorganisatie heeft zij haar BOA-diploma gehaald. Na de verhuizing van het hoofdbureau naar de Stieltjesstraat, is Rosalien gaan werken in Beneden Leeuwen. In totaal heeft zij ongeveer vijftien jaar als buitengewoon opsporingsambtenaar gewerkt.

Wij volgen de IPA nog steeds via de e-mail, zo blijven we op de hoogte. ■

Hoe werk en hobby te combineren zijn

 Jimmy Hilgen

Als wijkagent van de Benedenstad en een deel van het centrum van Nijmegen kan ik mijn werk heel mooi combineren met een van mijn grote hobby's, het onderzoeken en uitzoeken van de gevechten in Nijmegen in 1944 en 1945.

Ik ben in mijn privétijd veel bezig met het zoeken naar foto's van en onderzoeken naar gesneuvelde soldaten in zowel de regio Nijmegen als in het buitenland, zoals Italië en Frankrijk. Hiervoor heb ik samen met een maat een stichting opgezet genaamd de D-Day Dodgers Foundation. In eerste instantie zetten we deze stichting op om de zogenaamde D-Day Dodgers aandacht te geven. Dit was een benaming die de geallieerde soldaten in Italië hebben gekregen van een dame in het Britse parlement tijdens de Tweede Wereldoorlog. De mannen in Italië zouden lekker genieten van de warme zon, wijn, dames en de zee. De realiteit was heel anders en er zijn hier ontzettend veel slachtoffers aan beide zijden gevallen. Vaak waren de slagen in Italië langdurige gevechten, waarbij de Duitsers zich goed ingegraven hadden in het bergachtige terrein.

Met onze D-Day Dodgers Foundation hebben we mooie projecten op Sicilië gedaan, zoals het plaatsen van bijna tweeduizend foto's op de graven van de Britse begraafplaatsen in Catania en Siracusa en bijna de gehele Canadese begraafplaats in Agira. Deze projecten heetten dan ook Faces of Agira, Catania and Syracuse. We hebben ook nog honderden foto's van de grotere begraafplaatsen in Ortona (Moro River Canadian War Cemetery) en Cassino, bekend van de slagen om Monte Cassino.

Omdat de stichting zich in Nederland bevindt en wij beiden hier wo-

nen, kunnen we niet een paar keer per jaar naar Italië vliegen. Onze interesse in Canadese en Britse troepen in Nederland en de landen daaromheen is groot. We zijn daarom ook bezig met onder meer het zoeken van foto's van gesneuvelde Britten en Canadezen op de begraafplaatsen van Uden en Calais (Frankrijk). Hier zullen we in de loop van 2024 ook een Faces of Calais en Gezichten van Uden proberen op te zetten.

Naast het zoeken van de foto's en verhalen van de gesneuvelden staan we ook graag met onze 'poten in de klei' en gaan we regelmatig naar gebieden in zowel binnen- als buitenland om daar de voormalige slagvelden op te zoeken. Dit zijn vaak de minder bekende veldslagen, zoals de mislukte landing in Dieppe in 1942, Operation Veritable, Operation Varsity en Operation Blackcock. Om dan zo dicht mogelijk bij de plekken te komen waar deze mannen gevochten en geleefd hebben, zoeken we foto's uit de Tweede Wereldoorlog op diverse websites en maken we gebruik van de zogenaamde "war diaries", de oorlogsdagboeken die de regimenten bij moesten houden. Van de foto's

Lange Hezelstraat Nijmegen nu.

uit de Tweede Wereldoorlog maken we 'Toen en Nu foto's' waarbij we zo dicht mogelijk op de plek willen komen waar de fotograaf tachtig jaar geleden ook gestaan heeft.

Dit kan ik dan ook mooi combineren met mijn werk als wijkagent in Nijmegen Centrum. Nijmegen heeft het zwaar te verduren gehad in 1944 en 1945. Het begon met het vergissingsbombardement op 22 februari 1944 en daarna kwam in september dat jaar Operation Market Garden. Tijdens Market Garden zijn er vele foto's gemaakt in Nijmegen die vandaag de dag nog terug te vinden zijn. Tijdens mijn wijkwerk vind ik het dan ook leuk om af en toe een 'Toen en Nu foto' te maken, waarbij je ook nog mooie gesprekken krijgt met voorbijgangers die nieuwsgierig zijn met wat voor foto je aan het maken bent. In veel gevallen zijn mensen niet op de hoogte dat ze op een historische plek staan uit de Tweede Wereldoorlog. Mensen reageren verbaasd en soms kom je mensen tegen die iets weten te vertellen over de oorlog in Nijmegen.

Ook zien mensen vaak niet de stille getuigen in de stad, zoals kogelen en granaatinslagen. Ze zijn er nog steeds te vinden, maar je moet er oog voor hebben.

Nijmegen heeft maandenlang in de

frontlinie gelegen en is vanuit Duitsland vele malen beschoten. Zoals bekend konden de geallieerden de parachutisten en glider pilots in Arnhem niet meer op tijd bereiken en kwam er een front te liggen nabij Elst, Bommel en Huissen. Zware gevechten braken uit rondom deze plaatsen waarbij veel slachtoffers vielen.

Op 8 februari 1945 werd Operation Veritable in werking gezet en een groot Brits/Canadees offensief ging van start in het Reichswald tussen Groesbeek en Kleve in Duitsland. Omdat het februari was, waren de wegen en landbouwgronden erg nat

Voerweg Nijmegen toen.

en drassig. Het was daardoor een zware tocht voor zowel mensen als materieel. Het doel was om de Rijn te bereiken en deze over te steken. Operation Veritable ging wederom gepaard met vele slachtoffers, zowel militair als burger.

De bossen rondom Kleve, Goch, Uedem en Kalkar zijn daarom nog stille getuigen van de zware gevechten die destijds plaatsvonden. Dit zijn plaatsen waar wij regelmatig met onze hobby bezig zijn en met de poten in de klei staan. Bij stille getuigen moet je denken aan boerderijen met allemaal kogelinslagen, antitankgrachten, schuttersputten en loopgraven. Een enkele keer komen we een opgegraven artilleriegranaat tegen! Deze granaten worden vaak opgegraven door metaaldetectorhobbyisten, die dit dan niet melden bij de lokale autoriteiten omdat ze weten dat wat ze doen illegaal is.

Voerweg Nijmegen toen in nu.

Wat wij met onze stichting regelmatig doen is het geven van lezingen. Verder krijgen wij verzoeken van familieleden van gesneuvelde soldaten om hen mee te nemen op zogenaamde battlefieldtours. Hierbij proberen we de familieleden zo dicht mogelijk terug te brengen naar de plekken waar hun geliefde heeft gevochten en uiteindelijk is gestorven. Een erg mooi en dankbaar deel van ons werk/hobby waarbij lange vriendschappen ontstaan. Dit doen we zowel in Nederland als in het buitenland.

Mocht je meer willen weten kijk dan op onze website: www.worldwarxplore.com of Facebook:

- . D-Day Dodgers Foundation;
- . Canadians in Northwest Europe in the Second World War;
- . British in Northwest Europe in the Second World War;
- . World War Explore;
- . Facebookgroepen van begraafplaatsen.

Op onze website worden wekelijks blogs gepost van uiteenlopende zaken rondom de Tweede Wereldoorlog. Ons nieuwste lid is een kenner op het gebied van de Holocaust en bezoekt vaak de vernietigingskampen in Oost-Europa. ■

Naar de opvang

 Brigadier Bart (Team Veiligheid, Integriteit en Klachten, Eenheid Midden-Nederland).

Als wijkagent van de Benedenstad en een deel van het centrum van Nijmegen kan ik mijn werk heel mooi combineren met een van mijn grote hobby's, het onderzoeken en uitzoeken van de gevechten in Nijmegen in 1944 en 1945.

Ik kijk in de achteruitkijkspiegel van de politieauto. Op de achterbank zit de juf met links een meisje van ne-

gen en rechts een jongetje van zeven. De juf praat heel rustig tegen de kinderen die ieder een hand van de juf

hebben vastgepakt.

Het hele schoolteam was extra lang gebleven om de situatie te bespreken. Uit meerdere signalen bleek namelijk dat de moeder haar kinderen verwaarloosde. Nu, op weg naar een tijdelijke opvang voor de kinderen, vraag ik me af of de juiste beslissin-

gen zijn genomen. Ook voor de moeder wordt een hulptraject opgestart. Dat is nogal wat...

Met de cruisecontrol op de juiste snelheid rijden we rustig richting de plaats van bestemming, terwijl de navigatie keurig aangeeft waar ik rechtdoor moet rijden en waar ik moet afslaan. Mijn aandacht is op de weg en ik krijg niet alles mee van het gesprek tussen de kinderen en de juf op de achterbank.

'Het is eigenlijk wel goed dat we even bij mama weg zijn', zegt het meisje tegen haar broertje. 'Toen mama zei dat ik de tas van die mevrouw in het water moest gooien, wilde ik dat helemaal niet doen, maar toen mama zei dat ik anders de hele week geen eten zou krijgen, moest ik wel. Die mevrouw was heel erg boos op mij. Mama was alleen maar aan het lachen.'

Het meisje kijkt de juf vragend aan.

'Denk je dat de politie mij nu slecht vindt?' Het hoofd van het meisje draait naar de binnenspiegel van de auto en even kruisen onze blikken elkaar. Ik geef haar een knipoog, maak een teutend gebaartje en schud met mijn hoofd van nee. De juf bevestigt mijn gebaar en praat rustig op het meisje in. Ze vertelt de kinderen waar we naar op weg zijn en wat ze kunnen verwachten. Het jongetje kijkt stoïcijns voor zich uit. Geruststellend zegt de juf tegen de kinderen: 'Het is goed zo. Als mama weer beter is, zien jullie haar weer en ik kom jullie tussendoor opzoeken.'

Op de plaats van bestemming aangekomen, worden we ontvangen door een uiterst vriendelijk dame die ons begeleidt naar een groot lokaal. De kinderen rennen naar het speelhuusje in de hoek en samen hebben ze in no-time de grootste lol. We drinken een kop koffie en bespreken de formaliteiten. Als we weggaan geeft de

juf de kinderen een dikke knuffel. Ze pakken haar allebei beet. Na een high five van mij, rennen de kinderen weer naar het spelhuusje en lopen wij richting de politieauto. De terugreis staat op het programma.

Totdat we de snelweg oprijden, hebben de juf en ik niets tegen elkaar gezegd. We voelen allebei de spanning nog in ons lijf. Op een gegeven moment vertelt de juf hoe het tijdens haar jeugd is vergaan en hoe ze als kind heeft moeten knokken tot het leven dat ze nu leidt. Trots, sterk, moeder van een prachtige zoon die totaal anders is opgevoed dan de opvoeding die zij zelf heeft gehad en niet had gewild. Even kijk ik haar aan en zie het verdriet in haar ogen. 'Maar het is goed zo', zegt ze. Ik geef een knikje in haar richting en glimlach, waarna het verdrietige gezicht van de juf plaatsmaakt voor een stoere vrouw met kracht. ■

Noorse loodgieters

 Freek van Beesten (Douane Twente)

Op een regenachtige dag was ik met mijn drugsspeurhond Argos onderweg naar de collega's van de douane op het grenskantoor A1, de Poppe, voor het doorzoeken van een vrachtwagen.

Nabij de grensovergang zag ik in een bosperceel een Mercedes met een Noors kenteken staan. De kofferbak stond open en erbij stonden twee mannen van ongeveer dertig jaar. Ik vond het een vreemde situatie en wilde het mijne ervan weten. Ik keerde mijn auto en ging naar dit tweetal toe. Ik maakte me als douaneambtenaar bekend en vroeg waarom ze hier stonden. Ze antwoordden dat ze aan het uitrusten waren na een lange reis uit Amsterdam en dat ze onderweg waren naar Noorwegen. Ik keek in de geopende kofferruimte en zag

dat die leeg was. Maar in een droge sloot naast de auto zag ik een grote weekendtas liggen en vroeg dus aan de heren of het hun tas was. Die was niet van hun zeiden ze, maar het viel mij op dat de tas droog was terwijl het regende. Bij het openen van deze tas zag ik dat er loodgietersmateriaal in lag, zoals koperen pijpen een gasbrander en soldeermateriaal. Vreemd... ik dacht hier moet ik meer van weten. Ik belde mijn collega's om assistentie om de mannen en hun auto te controleren. We brachten ze over naar de visitatiehal bij de grensovergang

de Poppe. Op mijn vraag of ze verdovende middelen bij zich droegen of in de auto vervoerden zeiden ze stellig, nooit van gehoord of gezien. Ze werden wel een beetje zenuwachtig toen ik zei dat ik met de drugshond de auto ging doorzoeken. En ja hoor, Argos reageerde positief op zowel de linker- als te rechterachterdeur. Na het verwijderen van de binnenbekleding van beide deuren zag ik dat er in elke deur een dikke koperen pijp was geplaatst die aan beide uiteinden was dicht gesoldeerd. Toen ik met een boormachine een gaatje in de pijp boorde zag ik dat er wit poeder aan de boor bleef kleven. Bij de Narcotest bleek dat het om heroïne ging. Nadat de pijpen waren open gezaagd bleek er 2 kg heroïne in te zitten. Beide mannen ontken- den in alle toonaarden dat de pijpen van hun waren. In hun auto vond ik een rekening van een hotel in het nabijgelegen plaatsje De Lutte. De man-

nen bevestigden dat ze daar die nacht hadden overnacht. Mijn collega en ik zijn met de paspoorten van beide heren naar de hoteleigenaar gegaan en vroegen hem of deze heren hier overnacht hadden. Ja hoor, hij herkende beiden van de paspoortfoto's en wees ons de kamer van hun verblijf. Die

was nog niet schoongemaakt. Ik liet Argos de kamer doorzoeken en de hond reageerde positief op een plek in de badkamer en op een bureau. Daar waren dus drugs geweest. In een vuilnisemmer lagen stukjes soldeertin. Duidelijke zaak dus. We hebben de mannen aangehouden en overgedra-

gen aan de plaatselijke politie. Ze zijn na verder onderzoek uitgeleverd aan de Noorse politie en kregen een lange gevangenisstraf. Het was weer een enerverende dag. ■

Robin Hood; gek of niet?

✍ Jan Nijburg (IPA-district Nijmegen e.o.)

De vroege dienst is nog maar net begonnen als een man met een verward verhaal via de intercom bij de voordeur van het bureau, van de collega eist om naar het politiebureau in Den Bosch te bellen. Hij wil weten of zijn spullen daar nog zijn. Hij moet nog even wachten, want het is nog (te) vroeg in de ochtend. Nu heeft hij een nieuwe eis: "Ik wil binnen het bureau blijven wachten" en vertelt er nog bij, dat als hij niet snel zijn zin krijgt, hij een ruit van het bureau zal vernielen. De collega roept voor alle zekerheid alvast de surveillance naar binnen. Echter voordat hij uitgesproken is over de mobielefoon ziet hij dat de man een ruit van de overkapping bij de hoofdingang vernielt. Kort daarop zijn de surveillerende collega's ook ter plaatse en wordt de misdadiger aangehouden. Nu móet hij naar binnen. Hij maakt geen bezwaar...

"Die vent is gek", wordt er geroepen en hij moet daarom de observatiecel in. Ik heb dagdienst, volgens de dienstlijst LX, wat zoveel inhoudt als: nog te plannen. Ik krijg van de chef van dienst de opdracht de man te gaan horen. Via de camera in de observatiecel zie ik dat de man verschillende oefeningen doet die volgens mij met Yoga te maken hebben. Via de intercom probeer ik een gesprek met hem aan te gaan en zeg hem dat hij gewoon moet doen. Ik hoor hem zeggen: "Ik stop alleen als ik koffie krijg".

Ik ga hem horen en neem een kop koffie mee. "Moet er een man mee?" vraagt de chef van dienst, "Je weet maar nooit". "Van mij hoeft het niet, eerst maar even kijken" is mijn antwoord. "Mooi, want we zitten toch al niet dik in het personeel", is zijn antwoord.

Ik stelde mij aan de man voor en vertelde hem wat de bedoeling was. De man keek mij aan en zei: "Ik zal aan jou het verhaal vertellen". "Jij bent eerlijk", voegde hij er aan toe. "Hoe weet je dat?" vroeg ik hem. "Je ogen zeggen mij genoeg" was zijn antwoord. Samen liepen we naar de verhoorkamer, de man ging rustig zitten en ik nam plaats achter het bureau met de computer. "Wat is uw naam?" "Leen Woning" antwoordde hij. Na de andere formele dingen en de mededeling dat hij niet tot antwoorden verplicht was, deed hij zijn verhaal:

"Achtien jaar geleden is mijn vrouw overleden aan een ernstige ziekte. Sinds die tijd voed ik mijn zoon en dochter alleen op. Sinds vier jaar wordt mijn dochter verpleegd, omdat zij ten gevolge van een ongeval verlamd is".

Nu ik eenmaal contact met hem heb valt hij nog wel mee, denk ik. Hij is niet gek of zo. Terwijl deze gedachten door mijn hoofd gaan, staat de man plotseling op. Ik schuif op mijn stoel iets naar achteren en ben op alles

voorbereid. Hij gaat met zijn rug tegen de muur staan, brengt zijn armen horizontaal langs de muur tot schouderhoogte omhoog en brengt daarna zijn handen voor zijn borst in de houding waarin Boeddha vaak wordt afgebeeld. Hierna haalt hij een paar keer diep adem en gaat weer rustig zitten. Dit ritueel zou zich tijdens het verhoor nog een paar keer herhalen. "Schrok je van me?" vroeg de man. "Nee hoor" loog ik. Het had me meer gedaan dan ik wilde bekennen.

Hij kon weer verder verklaren: "Mijn zoon is nu een aantal jaren zelfstandig en vanaf dat moment heb ik besloten om alsnog van het leven te gaan genieten. Ik nam ontslag en ging reizen. Tijdens een van deze reizen kwam ik in aanraking met het boeddhisme en ik voelde mij hiertoe aangetrokken. Daardoor kreeg ik een nieuwe naam: Robin Hood".

"Elk jaar, rond mijn verjaardag", ging hij verder, "neem ik 500 gulden van

huis mee en zoek een grote stad op. Dan laat ik mij door een taxi naar het politiebureau brengen en geef daar in overleg mijn persoonlijke spullen af. Daarna geef ik de taxichauffeur 110 gulden en laat mij naar een gezellige tent rijden. Als ik weer verder wil, bel ik de taxichauffeur weer en laat mij naar een andere tent brengen. Dit gaat door tot het geld op is. Als het geld op is laat ik mij naar het politiebureau brengen, haal mijn persoonlijke spullen op en ga weer naar huis. Dit heb ik ook nu weer gedaan, met als grote stad: Den Bosch.

Maar deze keer ging het fout. In Den Bosch wisten zij niets van mijn persoonlijke spullen, hij had gedronken (en goed ook), hij was lastig en het was nacht. De collega's wilden hem kwijt. Hij had iets verteld over "Jomanda". Ook in Den Bosch wisten ze dat dát met Tiel te maken had. Dat was een mogelijkheid om van hem af te komen. Hij werd in de dienstauto gezet en naar Tiel gebracht. Daar werd hij eruit gezet.

"Ik zag het als een goeie grap", vertelde de man. "Ik besloot de nacht in bushalteshokjes en dergelijke door te brengen. Toen ik nat en verkleumd door de regen 's morgens wakker werd, ging ik naar het politiebureau in Tiel met het bekende gevolg".

De man verklaarde dat de rekening van de vernielde ruit bij de ingang van het politiebureau naar hem opgestuurd kon worden en dat hij de rekening gewoon zou betalen. Geen probleem. Na het verhoor kon de man in vrijheid worden gesteld en zocht ik zijn schamele fouillering bij elkaar. Deze bestond uit een zo goed als lege portemonnee. Daarin vond ik een briefje met daarop een nummer. Toch maar even contact gelegd met Den Bosch. Na wat zoeken bleek dat het nummer overeen kwam met een nummer van een kluisje in het bureau. Op mijn verzoek werd er even in het kluisje gekeken. In het kluisje lagen spullen van mijn verdachte. Hij mocht ze komen halen. De receptioniste had vergeten een en ander aan de dienstdoende collega's bekend te maken...

Ik bracht de man op de hoogte van mijn bevindingen en hij werd er zichtbaar vrolijker van. Ik geleidde de man naar de uitgang van het bureau en hij keek nog eens naar de vernielde ruit. Buiten vroeg hij om een sigaret. Zelf rook ik niet, dus ging ik weer naar binnen om er een bij een collega te bietsen. "Zo gaat die halve zool weg?". "Jongens", zei ik, "jullie denken dat hij gek is, maar hij weet precies wat er afgelopen nacht en vanmorgen is gebeurd en het klopt nog ook. Ik ben geen dokter, ik kan dus niet zeggen of hij gek is".

Ik kreeg een sigaret en gaf die aan de man. Hij stak de sigaret op en zei: "Niet vergeten hoe ik heet hé? "Nee", zei ik, "Leen Woning zal ik niet gauw vergeten". Nee, nee" zei hij met overtuiging, bracht zijn handen weer in de Boeddha houding voor zijn borst en zei: "Robin Hood"...

NB: de naam Leen Woning is een verbastering van zijn echte naam. ■

You can run **but you can't hide**

 Hoofdagent Joris (dienst Infra, Landelijke Eenheid Noord West).

Mijn buik begint te knorren. Twee collega's zijn verdachten aan het verhoren en ik geef gehoor aan mijn knorrende maag. Ik loop via de voetgangerstunnel onder het station naar een afhaalrestaurant.

Terwijl ik langs de roltrap van het spoor kom, zie ik een jongeman onder aan de trap staan wachten. Ik kijk om mij heen en zie nog een jongeman tegenover de roltrap op een bankje zitten, die naar zijn maatje kijkt. Hmm. Dit vertrouw ik niet. Mijn knorrende buik verandert in een onderbuikgevoel. Ik besluit een paar tellen te wachten om te kijken of er iets gaat gebeuren. Nog geen minuut later komt een vrouw de roltrap van spoor acht oplopen, direct gevolgd door

de jongeman. Hij sluit naadloos aan als zij passeert. Nog even kijkt hij achterom naar zijn maatje en wenkt dat hij mee moet komen. Zijn maatje kijkt hem aan, maar blijft zitten.

Onderweg met de roltrap naar boven herken ik gelijk het zakkenrollersgedrag. De jongeman gaat dicht achter de vrouw staan en kijkt haar jaszak in. Ik krijg het gelijk warm. Hoe ga ik dit doen? Ik ben alleen en heb geen back-

up, want de rest van mijn collega's is aan het verhoren...en tijd om mijn porto naar een ander kanaal te schakelen heb ik niet, want het zakkenrollen gaat elk moment gebeuren. Ik blijf ondertussen de man volgen en zie dat hij achter de vrouw de trein in stapt. Op het balkon slaat hij toe. Hand in de jaszak en hoppa, telefoon eruit... en nu wegwezen.

Helaas voor hem, loopt hij tegen mij aan. Ik denk: Dit moet ik gelijk goed aanpakken. Geen milde aanpak, of netjes vragen of hij wil meewerken, nee, ik ben alleen en heb maar één kans. Dit soort jongens probeert altijd te vluchten.

Dan draait de verdachte jongeman zich om en wil de trein verlaten. Hij duikt onder mijn arm door. In een poging

hem alsnog vast te grijpen, kan ik net zijn rugzak vastpakken en trek hem naar achteren. Van schrik laat hij de gestolen telefoon vallen. Mooi, die heb ik alvast terug. Nu hem nog. Terwijl ik met de verdachte op het balkon touwtrekkertje speel, merk ik al snel dat ik de grip op hem kwijt raak. Ik kan hem gewoon niet goed vasthouden. Hij komt los, rent weg en springt op het spoor...

Ik ga niet achter hem aan, mijn veiligheid is belangrijker. Ik kijk hem nog even na en zie hem als aangeschoten wild weg hinken. Van de ene spoorbak naar de andere, totdat hij achter een trein verdwijnt. Ik ren snel terug naar de trein waar de telefoon is neergevallen. Een oplettende burger heeft hem opgeraapt en geeft de telefoon aan mij terug. Gelijktijdig komt het slachtoffer in paniek aangelopen en zoekt haar telefoon. Ik kan haar geruststellen en noteer snel haar gegevens. Ik ren vervolgens de trein weer uit, want ik heb nog een andere missie te volbrengen.

Het zicht op de verdachte ben ik kwijt, maar ik probeer via cameratoezicht de

verdachte jongeman terug te vinden. Terwijl ik met de NS-medewerker bel, zie ik ineens zijn maatje lopen. Ik denk: Die twee komen vast weer bij elkaar...

Ik besluit het maatje te volgen en ondertussen hoor ik van cameratoezicht dat de verdachte jongeman naar station Utrecht is gevlucht. De medewerker heeft op de camerabeelden gezien dat hij daar, bij het instappen van een andere trein, iemand anders heeft gerold. Dat slachtoffer rende hem achterna, maar struikelde echter en de boef kon opnieuw ontkomen. Ook cameratoezicht is inmiddels het zicht op hem kwijt.

Nu ik dit weet loop ik kokend van woede achter zijn maatje aan. Wat een brutale vlerk! Hij pakt de trein naar Utrecht. Mooi, die gaan naar elkaar toe. Ik wil hem niet kwijtraken, hij is mijn enige hoop om de eerder ontsnapte boef terug te vinden. Ondertussen probeer ik ook op station Utrecht collega's te mobiliseren. Helaas is iedereen druk, dus sta ik er alleen voor.

Op station Utrecht zie ik het maatje de trein uit lopen. Terwijl hij zoekend rondkijkt, zie ik de boef ineens voorbijlopen op hetzelfde perron. Ze lopen langs elkaar heen, maar zien elkaar niet. De boef heeft er ook geen oog voor, want hij loopt met versnelde pas achter zijn volgende slachtoffer aan. Mijn hart begint te bonken en mijn adrenaline schiet omhoog. Nu ben je van mij! Weer stapt hij de trein in en weer gaat zijn hand in een jaszak. Weer draait hij om en wil hij de trein uit vluchten. Maar dit keer ontkomt de gladde aal mij niet. 'You can run but you can't hide', zeg ik tegen hem. Die blik in zijn ogen is goud waard. Het wordt een behoorlijke worsteling, waarbij we al vechtend tussen de treinstoelen belanden. De aal ligt klem en kan geen kant meer op. Heebes!

Na de aanhouding vind ik de gestolen telefoon terug van het slachtoffer dat in haar achtervolging was gevallen. Ze is natuurlijk superblij. De verdachte krijgt vier maanden celstraf. ■

District Arnhem

Rubriek Terugblik activiteiten

Lezing Verkeers Ongevallen Analyse (VOA)

 Bert Veldink

De korfballers waren lekker aan het trainen op het veld van SIOS '61 in Velp. Maar een grote groep IPA-leden had daar op dinsdag 9 april geen belangstelling voor. Zij kwamen voor de lezing van Paul Rijpstra, die namens de Verkeers Ongevallen Analyse (VOA) een lezing gaf over het werk van deze afdeling van de Forensische Opsporing (FO) van de politie.

Waren we vorig jaar al verwend met een zeer goede lezing door Wim Gijgink van de FO, nu hingen we aan de lippen van Paul, die door zijn uitgebreide kennis van locaties en feiten ons meenam in de wereld van de on-

derzoeken bij verkeersongevallen. We snappen nu waarom het soms wat langer duurt dat een weg afgesloten moet worden voor het achterhalen van de waarheid. De ontwikkeling van technische hulpmiddelen daargela-

ten, kan een aanrijtijd van een collega van de VOA die ter plaatse van een ongeval moet komen, door de bewuste keuze van een steeds groter wordend

Inzet van een drone

VOA op de plaats delict

werkgebied, zorgen voor extra lange wachttijden in de file!

De ouderen onder ons kennen de VOA, maar nu heet het officieel "Forensische Opsporing – Verkeer". Met 34 personeelsleden wordt de hele politie-eenheid Oost-Nederland bemenst vanuit de locaties Elst, Zwolle en Enschede. Zij worden opgeroepen bij dodelijke ongevallen, ongevallen met ernstig letsel, zodra er een voorrangsvoertuig (auto met optische en geluidssignalen) betrokken is en bij lijkschouwingen van verkeersslachtoffers.

Paul vertelde uitgebreid over alle huidige moderne hulpmiddelen. Maar de ouderwetse middelen en materialen en zeker de oude "speurneus" blijven zeker nog steeds noodzakelijk om opheldering te brengen in wat zich nu precies vooraf aan een ongeval heeft afgespeeld. Technische mankementen, persoonlijke afleiding of frustratie: probeer dat maar eens boven water te krijgen als je ter plaatse alleen maar een beschadigd voertuig of voertuigen aantreft die verspreid over het wegdek of de kruising liggen. Laat staan dat de aanwezige hulpverleners, uit bittere noodzaak, over alle sporen zijn gelopen of gereden.

De moderne tijd levert ook weer veel aanknopingspunten op, want een autoriteit met alle gegevens van snelheid, stuurgedrag en afleiding is tegenwoordig aardig na te pluizen. Ook door de veelvuldig aanwezige camera's in auto's. Het onderzoek ter plaatse gaat met behulp van fotografie en video (op de grond en in de lucht met drones en foto's vanuit satellieten), inmeten en omgevings- en sporenonderzoek. Daarnaast wordt naderhand nog veel onderzoek gedaan aan de voertuigen, de voertuigsystemen, de verkeerslichtinstallaties. Deze worden helemaal nageplozen en daaruit worden

heel veel gegevens ten tijde van het ongeval gehaald. Ze zien zelfs hoe vaak een ongeduldige fietser op het knopje drukt voor het verkeerslicht om maar zo snel mogelijk over te kunnen steken. Niet dat het vaak drukken helpt, maar je weet maar nooit!

Voor de echte ouderwetse speurneuzen kwam het kapotte gloeilampje ook nog ter sprake, waaraan je kon zien of een lampje voor de aanrijding wel of niet had gebrand. Een bolletje aan het gloeidraadje zou het bewijs zijn dat het lampje het wel deed. Toch leuk dat in deze moderne tijd de oude wetenschappen het toch nog blijven doen. Heel veel items werden door Paul belicht en voorzien van duidelijke uitleg. We beleefden een mooie avond, ondanks dat het in de meeste gevallen wel om trieste omstandigheden ging. We reden hierna toch met enige voorzichtigheid naar huis en hopen dat we veilig aan het verkeer kunnen blijven deelnemen.

Paul, bedankt voor je interessante verhalen en we zullen aan het belangrijke werk van de mensen van de VOA denken als we even moeten wachten als er een verkeersongeval is geweest. ■

De VOA-bus

Bezoek Kadastermuseum Arnhem

 Aart van Dijk

Op uitnodiging van een van onze leden, Fred Niessink, brachten wij op 24 mei met een groep van achttien deelnemers een bezoek aan het Kadastermuseum in Arnhem. Fred werkt bij het Kadaster en is vrijwilliger bij de politie. Hij en zijn collega en beheerder van het museum, Tonnie Peters, verzorgden de rondleiding en vertelden ons over het hoe, wat en waarom van het Kadaster.

Tonnie vertelde dat in de tijd van Napoleon de grondbelasting werd ingevoerd. Over je grond werd belasting geheven. Om te bepalen wat jouw grond was werd dit zo nauwkeurig mogelijk in kaart gebracht en vastgelegd. Dit is het prille begin van het Kadaster, dat sinds 1832 echt officieel bestaat. Het kadaster kreeg er nog een taak bij toen de overdrachts- en hypotheekakten verplicht in de openbare registers moesten worden opgenomen. Heden ten dage even een kopietje maken, maar toentertijd moest de hele akte met de pen worden overgeschreven, zonder fouten; monnikenwerk. Het Kadaster beheert zo van al het onroerend goed en schepen, wie de eigenaar is. Naast het bijhouden van deze openbare registers over eigendomsrechten werd ook het land opgemeten en

werden er de topografische kaarten gemaakt. Het land opmeten werd in het begin gedaan met een zogenaamde theodoliet. Baron Krayenhoff maakte begin 19e eeuw reeds een topografische kaart van de Bataafse republiek met behulp van zogenaamde driehoeksmetingen. Toch duurde het tot eind van de 19e eeuw voordat het deze landkundige meetmethode uitgegroeide tot de Rijksdriehoeksmeting en er een nauwkeurig landelijk coördinatenstelsel was ontstaan.

Er werden kaarten gemaakt van Nederland, provincies, gemeenten en in die gemeenten zelfs op wijk en buurtniveau. Deze laatste kregen een kadastraal nummer, wat je misschien wel kent vanuit Funda, of je

eigen hypotheekakte; ... Kadastraal bekend onder sectie...

Het opmeten van het land, het maken van kaarten en de hulpmiddelen die daarvoor gebruikt werden en worden; het ligt in het museum in Arnhem. Toen het kadaster begon bestond het uit 54 kantoren verspreid over het land. Gezien de enorme hoeveelheid handwerk was dat ook niet zo gek, net zo min als het aantal ambtenaren dat er werkzaam was. De automatisering en de computers hebben hier heel wat werk uit handen genomen. Mede door deze automatisering is ook voor ons burgers het kadaster veel dichterbij gekomen en kun je veel eenvoudiger gewenste gegevens opvragen.

Hoe het er vroeger aan toeging qua administratie en welke materialen er werden gebruikt voor het opmeten is nog steeds te bewonderen in het Kadastermuseum. Het museum is dagelijks tijdens kantooruren geopend. Wil je zelf eens gaan kijken in het museum? Maak dan een afspraak. ■

Jaren later ging het per luxe auto.

Zo gingen de eerste landmeters op pad.

Bezoek aan schoenfabriek

 Nardie Derksen

Op 16 april hadden we een excursie bij schoenfabriek Van Drunen in Drunen. De ontwerper en maker van de schoenmerken Durea en Gijs. We werden met koffie en herfstcake hartelijk ontvangen door twee enthousiaste liefhebbers van het schoenmakersambacht.

Wie zijn Durea en Gijs?

Durea is het merk van de damesschoenen en Gijs van de herenschoenen. Ook worden er Semi Orthopedische Schoenen (SOS) gemaakt. Alle drie met veel vakmanschap. De schoenfabriek heeft drie locaties, een in India, een in Tunesië en een in Drunen. Er werken in totaal 370 mensen. In India en Tunesië worden de dames- en herenschoenen gemaakt door bekwame schoenmakers. In Drunen worden de ontwerpen, de monsterparen als ook de SOS-schoenen met veel vakmanschap vervaardigd. In Drunen wordt geen productie gedraaid zoals in India en Tunesië. Het probleem is dat er in Nederland niet aan schoenmakers is te komen.

Geschiedenis van de fabriek

Wat is het verhaal achter de schoenfabriek van Drunen in Drunen?

Drunen behoort tot de Langstraat, een langgerekte streek liggende tussen Geertruidenberg en 's-Hertogenbosch. Het gebied was eeuwenlang het centrum van de leer- en schoenindustrie. Veel kleine fabriekjes, enkele grote fabrieken en de thuiswerkers die hun werk thuis deden in het zogenaamde 'Stikhok'. Daar in Drunen, startte Gijsbertus van Drunen in 1913 zijn familiebedrijf, de schoenfabriek "G. Van Drunen en Zn & Co". Gijsbertus motto was: "Voor iedereen een passende schoen". Hij had veel passie voor voeten en omdat geen enkele voet hetzelfde is, paste hij zijn kennis over voeten, leesten, leer en schoenen toe. Deze kennis gaf het door aan zijn zonen.

College schoenmaken

Wij kregen een klein college over hoe de schoenen worden gemaakt en wat daar allemaal bij komt kijken. Vooral de verschillende breedtes en lengtes werden benadrukt. Daarin onderscheidt Durea zich van andere merken. Er werd ook verteld dat je altijd het voetbed van de schoen of sandaal kunt verwisselen met een op maat gemaakt voetbed. Wat wel bijdraagt tot veel comfort. Ook kregen we informatie over het keuren van het leer, van koe, kalf en geit, vooral op de aanwezigheid van bepaalde littekens, veroorzaakt door insecten zoals horzels. Leer uit de meer zuidelijke landen hebben meer littekens dan het leer uit Nederland. De leveranciers van het leer zijn ons eigen land en Frankrijk.

Gijsbertus startte in eerste instantie met het maken van herenschoenen, maar na de tweede wereldoorlog startte hij ook met het maken van damesschoenen. Daar zat economisch gezien meer toekomst in. Uit een onderzoek bleek dat dames gemiddeld 23 paar schoenen in de kast hebben staan. Bij mannen werden die aantallen bij lange na niet gehaald. Dus de herenschoen verdween uit het as-

College schoenmakersambacht

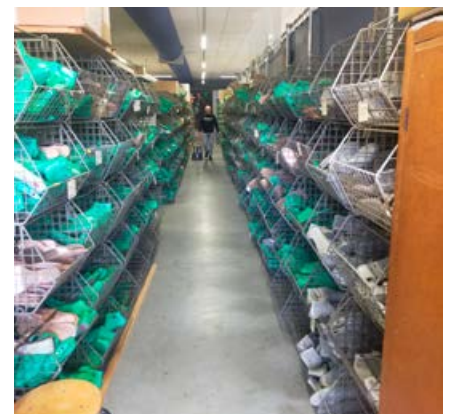

De ontvangst

sortiment. In 2014 is er weer gestart met de herenschoen. Ook de herenschoen is modieuzer geworden. Daar worden ook aantrekkelijke modellen voor ontworpen en gemaakt. Bijv. met diverse printjes, gaatjes patronen en stiksels. (We kennen allemaal een minister die liefhebber is van bijzondere schoenen). De schoenen worden in diverse Europese landen verkocht.

Rondleiding

Na al die informatie kregen we een rondleiding door de schoenfabriek. Waar het leer in het verleden met de hand werd uitgesneden en uit gestanst, zagen wij nu hoe een voorgeprogrammeerde machine dit automatisch deed. De medewerkers werkten nu al aan de collecties voor het volgend jaar. Er werd genaaid, geklopt, gezwikt, gespijkerd, geschuurd, gepoetst, gespoten en ogen geslagen. Elke medewerker vond het leuk om erover te vertellen. Vooral het zwikken kreeg veel aandacht, hoe het bovenleer met de binnenzool wordt samengevoegd door een zwikmachine. De buitenzolen worden onder hoge temperatuur vastgelijmd en

Deel van de voorraad leesten

daarna in de koelkast gezet om een paar dagen af te koelen. Ons viel de eer ten deel om kennis te maken met een heuse "Lijmkoning". Hij gaf uitleg over de verschillende lijmsorten en terwijl hij een deksel van een lijmpot haalde, nodigde hij ons uit, met twinkeling in zijn ogen, om de geur ervan op te snuiven. We lieten ons echter niet verleiden.

Een interessante middag

Wij, als bezoeker, waarvan de voeten

vanwege de leeftijd zeurderig zo niet vervelend begonnen aan te voelen, voelden ons door Durea en Gijs geheel begrepen. Ook de SOS-schoen die niet onderdoet qua model, print en sierstiksel, is modieus. Zij worden voorzien van ondersteuning voor de enkel en de hiel en in de zool voor de afwikkeling. Ook worden beschermingen aangebracht voor hamertenen, knobbels en ander ongemak. De bedenkers en makers van Durea, Gijs en de SOS-schoenen, geven ons

mogelijkheden toch nog lichtvochtig, dansend en evenwichtig door het leven te gaan. Het was een LEER-zame en welbestede gezellige middag. ■

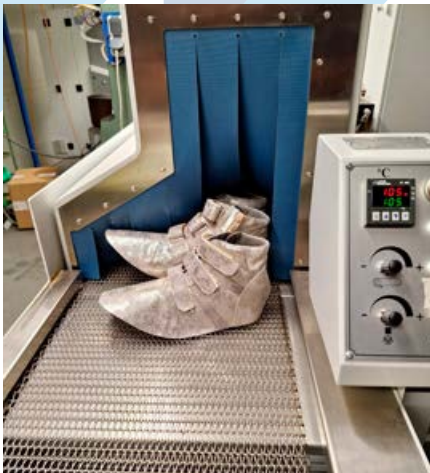
Leer stikken

Zwikken van bovendeele schoen en binnenzool

Binnenzool vastspijkeren

Bovendeel van de schoenen

Resultaat van het zwikken

Binnenzool afwerken

Fietstocht rond Vorden

Auteur: Adri van Amelsvoort

Op zondag 30 juni was er weer de jaarlijkse IPA-fietstocht. Dit keer vanuit het gezellige dorp Vorden en met prima fietsweer. Evert Tha-

len had een prachtige rit van 30 km uitgezet. De route ging niet via de bekende fietsknooppunten, want Evert had als kenner van het gebied

Korte stop bij een van de kastelen

District Oost Nederland

ene keer reden we door het coulisselandschap, dan door de bossen en soms tussen de weilanden. Evert had de tocht zo uitgedokterd, dat we maar liefst zes van de acht Vordense kastelen passeerden. Zo kwamen we dus langs Kasteel Vorden, kasteel de Kieftskamp, landgoed Zelle, kasteel 't Onstein, kasteel het Medler en kasteel de Wildenborch. De pauze was bij een eierboer, waar je grote verse en vooral goedkope eieren kon kopen. Menigeen maakte er gebruik van. Aan het eind wachtte ons een uitgebreide snackmaaltijd.

Niet onvermeld mag blijven dat de voorzitter en penningmeester van IPA-Nederland met hun partners aan deze tocht meededen en zo een kijkje namen in ons mooie district. ■

Kasteel de Wildenborch

Rubriek Terugblik activiteiten

Onderweg

Rondleiding in Hanzestad Kampen

✍ Adri van Amelsvoort

Het district Oost-Nederland organiseert elk jaar een rondleiding in een Hanzestad. Op vrijdag augustus was Kampen aan de beurt. We werden door Aart van Dijk opgevangen bij het politiebureau tegenover het station. Toen duidelijk was dat alle 17 deelnemers er waren, liepen we via de IJsselbrug naar de Stadskazerne, waarin het toeristenbureau is gevestigd. Daar droeg Aart ons over aan de stadsgidsen Peter en Wilco. Wilco is een oud politieman en is al jarenlang stadsgids. In twee groepen werden we anderhalf uur rondgeleid. Met de nodige humor kregen we informatie over het ontstaan van de stad. Dat Kampen uitgroeide als een belangrijke Hanzestad was vooral te danken aan de ligging; kort bij het IJsselmeer en aan de monding van de IJssel. Het was goed te bereiken voor

de houten vrachtschepen die uitsluitend op 'windenergie' voeren, de zogenaamde koggen. Die goede ligging was in vroeger jaren voor veel krijsheren een reden om de stad in handen proberen te krijgen. Door goede verdedigingsmuren met stadspoorten werd dit steeds voorkomen. Tijdens de rondleiding zagen we veel mooie oude gebouwen en werd er steeds een mooi verhaal bij verteld. Op enig moment liepen we met onze groep langs een chocolaterie. De eigenaar had ons al zien naderen en overhandigde onze gids een doos met lekkernijen en wel zoveel dat ieder van ons er wel vier keer eentje kon pakken. Aan het eind van de rondleiding voegden beide groepen zich weer samen en genoten we op een zonnig terras van de door de IPA aangeboden consumpties. ■

Jeu de Boules

Auteur: Ziad Amro

Ondanks het wisselvallige weer hebben we de geplande Jeu de Boules activiteit op 6 juli in Denekamp laten doorgaan. Gelukkig was het merendeel van de tijd droog en zonnig. Twee korte regenbuien konden de pret niet bederven en zorgden zelfs voor een verfrissende onderbreking.

Met een bescheiden gezelschap van twaalf deelnemers was de sfeer zowel gezellig als sportief. Wat opviel tijdens het spel was de fanatieke inzet van de dames, die over het algemeen actiever en competitiever waren dan de mannen. Dit zorgde voor

een gezonde rivaliteit en veel plezier onder de deelnemers.

Al met al was het een zeer geslaagde middag waarbij iedereen met volle

teugen heeft genoten van het spel en het samenzijn. We kijken al uit naar de volgende keer! ■

Kleiduiven schieten

✍ Hans Olthof | Foto's: Theo Reinerink

Op zaterdag 13 april 2024 zijn we met negentien IPA-leden en introducés wezen schieten op kleiduiven bij de kleiduvenschietvereniging Grensland aan de Brökersweg in Haaksbergen. Met een hagelgeweer mocht ieder 25 hagelpatronen schieten op de oranje schijfjes die van vele kanten door de lucht zoefden en ook over het gras werden gelanceerd.

Het was best moeilijk, maar het was ook erg gezellig en leuk om te doen. De twee instructeurs namen vooraf alle aspecten en veiligheidsinstructies van deze sport met ons door. We leerden er veel van.

Het was erg mooi weer om te schieten en we zijn ook al met al bijna anderhalf uur bezig geweest om het parcours af te leggen. Daarna dronken we in de knusse kantine een bak koffie, een frisdrankje of een biertje. Na genoten te hebben van een heerlijke gehaktbal als lunch, ging een ieder tevreden huiswaarts. ■

